

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע
וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה׃

וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיִּלֶן שָׁם
כִּי־בָא הַשָּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי
הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מִרְאֲשֹׁתָיו
וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא׃

וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סֶלֶם מֵצֶבֶב אֶרְצָה
וְרֵאשׁוֹ מִגֵּיעַ הַשָּׁמַיְמָה
וְהִנֵּה מִלְאָכֵי אֱלֹהִים עֲלֵים
וַיִּרְדּוּ בּוֹ:

וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אַבְרָהָם
וְאֱלֹהֵי יִצְחָק
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שׁוֹכֵב עָלֶיהָ
לָךְ אֶתְנַנֶּה וְלִזְרַעֲךָ׃

וְהָיָה זֶרְעֶךָ פֶּעַר הָאָרֶץ
וּפְרֹצֹת יָמָה וְקִדְמָה וְצַפְנָה

וְנִגְבָּה

וְנִבְרְכוּ בְךָ כָּל־מְשֻׁפְּחוֹת

הָאָדָמָה וּבְזֶרְעֶךָ:

וְהִנֵּה אָנֹכִי עֹמֵד וְשֹׁמֵר תִּיךָ בְּכֹל
אֲשֶׁר-תֵּלֵךְ וְהִשְׁבֹּתִיךָ
אֶל-הָאָדָמָה הַזֹּאת
כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר
אֶס-עֲשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ׃

וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר
אָכֵן יֵשׁ יְהוָה בְּמִקְוֹם הַזֶּה
וְאַנְכִי לֹא יָדַעְתִּי:

וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מִה־נֹּרָא
הַמָּקוֹם הַזֶּה
אֵין זֶה כִּי אִם־בַּיִת אֱלֹהִים
וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם:

וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בַּבֶּקֶר וַיִּקַּח
אֶת־הָאֶבֶן אֲשֶׁר־שָׂם
מִרְאֲשֹׁתָיו וַיִּשָּׂם אֹתָהּ מִצַּבָּה
וַיִּצְקֵן שָׁמֶן עַל־רֵאשִׁיהָ׃

וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם
הַהוּא בֵּית־אֵל
וְאוּלָם לוֹ שֵׁם־הָעִיר
לְרֵאשִׁנָּה: